

Verordnungsblatt für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1941

Ausgegeben zu Krakau, den 9. Juni 1941
Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 9 czerwca 1941 r.

Nr. 49

Tag dzień	Inhalt / Treść	Seite strona
9. 5. 41	Zweite Durchführungsverordnung zur Verordnung vom 28. November 1939 über das Tragen von Uniformen im Generalgouvernement Drugie rozporządzenie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 28 listopada 1939 r. o używaniu mundurów w Generalnym Gubernatorstwie	311 311
29. 5. 41	Tarifordnung zur Regelung der Heimfahrten für die in Betrieben der privaten Wirtschaft und der öffentlichen Hand im Generalgouvernement beschäftigten deutschen Arbeiter und Angestellten aus dem Reich (Tarifregister Nr. 15/1). Ordynacja taryfowa celem uregulowania podróży do domu dla niemieckich pracowników fizycznych i umysłowych z Rzeszy, zatrudnionych w przedsiębiorstwach prywatnej gospodarki i publicznej ręki w Generalnym Gubernatorstwie (Rejestr taryfowy Nr. 15/1)	312 312
29. 5. 41	Tarifordnung zur Regelung der Trennungsgelder für die in Betrieben der privaten Wirtschaft und der öffentlichen Hand im Generalgouvernement beschäftigten deutschen Arbeiter und Angestellten aus dem Reich (Tarifregister Nr. 16/1). Ordynacja taryfowa celem uregulowania wynagrodzeń za rozłąkę dla niemieckich pracowników fizycznych i umysłowych z Rzeszy, zatrudnionych w przedsiębiorstwach prywatnej gospodarki i publicznej ręki w Generalnym Gubernatorstwie (Rejestr taryfowy Nr. 16/1)	313 313

Zweite Durchführungsverordnung

zur Verordnung vom 28. November 1939
über das Tragen von Uniformen
im Generalgouvernement.

Vom 9. Mai 1941.

Zur Durchführung der Verordnung über das Tragen von Uniformen im Generalgouvernement vom 28. November 1939 (VBI GG. S. 73) bestimme ich:

§ 1

Wer noch Uniformen, Uniformmäntel, Uniformteile oder Dienstabzeichen der ehemals polnischen Staatspolizei im Besitz oder in Verwahrung hat, ist verpflichtet, diese bei der nächsten Polizeidienststelle der deutschen oder polnischen Polizei bis zum 1. Juli 1941 abzuliefern. Die Ablieferungspflicht gilt nicht für die Beamten der ehemals polnischen Staatspolizei, die wieder aktiv im Dienst der polnischen Polizei des Generalgouvernements verwendet werden.

§ 2

Die Ablieferungspflicht besteht auch dann, wenn an den genannten Uniformstücken die Metallknöpfe und Dienstabzeichen bereits entfernt sind.

Drugie rozporządzenie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 28 listopada 1939 r.
o używaniu mundurów w Generalnym
Gubernatorstwie.

Z dnia 9 maja 1941 r.

Celem wykonania rozporządzenia o używaniu mundurów w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 28 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 73) postanawiam:

§ 1

Kto jeszcze posiada lub przechowuje mundury, płaszcze mundurowe, części mundurowe lub oznaki byłej polskiej policji państwowej, obowiązany jest odstawić je do najbliższej placówki policyjnej policji niemieckiej lub polskiej do dnia 1 lipca 1941 r. Obowiązek odstawienia nie dotyczy urzędników byłej polskiej policji państwowej, którzy ponownie zatrudnieni są w czynnej służbie policji polskiej Generalnego Gubernatorstwa.

§ 2

Obowiązek odstawienia istnieje również wtedy, jeżeli z wspomnianych mundurów usunięto już guziki metalowe i oznaki służbowe.

§ 3

Soweit die abzuliefernden Uniformstücke von den ehemaligen polnischen Polizeibeamten nachweisbar auf eigene Kosten angeschafft waren, kann eine angemessene Entschädigung gewährt werden.

§ 4

Zu widerhandlungen werden nach § 3 der Verordnung über das Tragen von Uniformen im Generalgouvernement vom 28. November 1939 bestraft.

Krakau, den 9. Mai 1941.

Der Generalgouverneur
Im Auftrag
Westerkamp

§ 3

O ile mundury, które winny być odstawiłone, sprawione były przez urzędników byłej policji polskiej na koszt własny, co można wykazać, może być udzielone odpowiednie odszkodowanie.

§ 4

Wykroczenia karane będą według § 3 rozporządzenia o używaniu mundurów w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 28 listopada 1939 r.

Krakau (Kraków), dnia 9 maja 1941 r.

Generalny Gubernator
Z polecenia
Westerkamp

Tarifordnung

zur Regelung der Heimfahrten für die in Betrieben der privaten Wirtschaft und der öffentlichen Hand im Generalgouvernement beschäftigten deutschen Arbeiter und Angestellten aus dem Reich

(Tarifregister Nr. 15/1).

Vom 29. Mai 1941.

Auf Grund des § 3 Abs. 2 der Verordnung über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (VBIGG. S. 13) in Verbindung mit der Dritten Durchführungsverordnung vom 12. März 1940 (VBIGG. II S. 185) erlasse ich folgende Tarifordnung:

§ 1

(1) In Betrieben der privaten Wirtschaft und der öffentlichen Hand im Generalgouvernement beschäftigte verheiratete deutsche Arbeiter und Angestellte, deren Wohnsitz sich im Reich befindet, haben nach vierteljährlicher ununterbrochener Beschäftigung in einem Betriebe innerhalb des folgenden Vierteljahres Anspruch auf jeweils eine bezahlte Heimfahrt von der Arbeitsstelle zum Wohnort und zurück.

(2) Den Verheirateten stehen gleich Verwitwete und Geschiedene mit eigenem Haushalt und solche, die nach Auflösung ihres Haushalts ihre ehelichen Kinder in entgeltliche Pflege gegeben haben, ferner Ledige, die mit Verwandten, Pflegeeltern, Pflegekindern oder unehelichen Kindern gemeinsamen Haushalt führen und hierfür die Kosten ganz oder überwiegend tragen.

(3) Ledige, die nicht unter Abs. 2 fallen, haben nach halbjährlicher ununterbrochener Beschäftigung in einem Betrieb innerhalb des folgenden halben Jahres Anspruch auf jeweils eine bezahlte Heimfahrt von der Arbeitsstelle zum Wohnort und zurück.

§ 2

Bei Todesfällen oder nachgewiesenen schweren Erkrankungen in der engeren Familie hat der Beschäftigte Anspruch auf eine bezahlte Sonderfahrt.

§ 3

(1) Zu zahlen ist der Preis für die Eisenbahnfahrt in der für den Beschäftigten angemessenen und üblichen Wagenklasse auf der kürzesten Verbindungsstrecke, dazu bei Entfernungen über 150 km der Eil- oder D-Zug-Zuschlag. Ist infolge schlechter Eisenbahnverbindung eine Beförderung

Ordynacja taryfowa

celem uregulowania podróży do domu dla niemieckich pracowników fizycznych i umysłowych z Rzeszy, zatrudnionych w przedsiębiorstwach prywatnej gospodarki i publicznej ręki w Generalnym Gubernatorstwie (Rejestr taryfowy Nr. 15/1).

Z dnia 29 maja 1941 r.

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 13) w połączeniu z trzecim rozporządzeniem wykonawczym z dnia 12 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 185) wydaję następującą ordynację taryfową:

§ 1

(1) Żonaci niemieccy pracownicy fizyczni i umysłowi, zatrudnieni w przedsiębiorstwach prywatnej gospodarki i publicznej ręki w Generalnym Gubernatorstwie, których miejsce zamieszkania znajduje się w Rzeszy, mają po nieprzerwanym kwartalnym zatrudnieniu w danym przedsiębiorstwie w ciągu następnego kwartału prawo do każdorazowo płatnej podróży do domu z miejsca pracy do miejsca zamieszkania i z powrotem.

(2) Z żonatymi stoją na równi owdowiali i rozwiedzeni z własnym gospodarstwem domowym i tacy, którzy po zlikwidowaniu swego gospodarstwa domowego oddali swoje dzieci ślubne na wychowanie za wynagrodzeniem, ponadto nieżonaci, którzy prowadzą wspólne gospodarstwo domowe z krewnymi wychowującymi, wychowawcami lub dziećmi nieślubnymi i koszty tego ponoszą całkowicie lub w przeważającej części.

(3) Nieżonaci, którzy nie podpadają pod ust. 2, mają po półrocznym nieprzerwanym zatrudnieniu w danym przedsiębiorstwie w ciągu następnego półrocza prawo do każdorazowo płatnej podróży do domu z miejsca pracy do miejsca zamieszkania i z powrotem.

§ 2

W wypadkach śmierci lub stwierdzonych ciężkich zachorowań w rodzinie najbliższej, ma zatrudniony prawo do płatnej podróży nadzwyczajnej.

§ 3

(1) Płacić należy cenę za jazdę koleją w klasie odpowiedniej i przyjętej zwyczajowo dla zatrudnionego drogą najkrótszego połączenia, nadto przy oddaleniach ponad 150 km dodatek za pociąg przyspieszony lub pospieszny. Jeżeli z powodu złego połączenia kolejowego korzystniejszy

im öffentlichen Kraftverkehr günstiger, so ist der Fahrpreis hierfür zu erstatten.

(2) Die Kosten der Heimfahrt sind bei Antritt der Reise zu zahlen.

(3) Die Kosten einer nach § 5 Abs. 2 ausfallenden Heimfahrt sind bei Antritt der auszuführenden Heimfahrt zu zahlen. Scheidet der Beschäftigte vor Antritt dieser Heimfahrt aus dem Betriebe aus, so erfolgt die Zahlung bei dem Ausscheiden.

§ 4

(1) Für die Heimfahrt ist eine Freizeit zu gewähren; sie beträgt

vier Kalendertage bei Entfernungen bis zu 300 km,
fünf Kalendertage bei Entfernungen über 300 km.

Bei besonders ungünstigen Reisebedingungen kann zusätzlich Freizeit gegeben werden, und zwar

ein Kalendertag bei Entfernungen von 150 bis 300 km,
bis zu zwei Kalendertagen bei Entfernungen über 300 km.

(2) Wird die Freizeit ohne entschuldbaren Grund überschritten, so entfällt der Anspruch auf die folgende Heimfahrt.

§ 5

(1) Den Zeitpunkt der Heimfahrt bestimmt der Leiter des Betriebes; er soll hierbei berechnete Wünsche des Beschäftigten soweit als möglich berücksichtigen.

(2) Auf Wunsch des Beschäftigten oder aus zwingenden Gründen des öffentlichen Interesses können zwei aufeinanderfolgende vierteljährliche Heimfahrten zusammengelegt werden.

§ 6

Für die Dauer der Freizeit besteht nach den Vorschriften dieser Tarifordnung kein Anspruch auf Lohn oder Gehalt. Ansprüche auf Grund anderer Tarifordnungen oder sonstiger Regelungen bleiben unberührt.

§ 7

Die Anwendung anderer tariflicher Bestimmungen über Heimfahrten wird durch vorstehende Regelung ausgeschlossen.

§ 8

Diese Tarifordnung tritt rückwirkend vom 1. Januar 1941 ab in Kraft.

Krakau, den 29. Mai 1941.

**Der Leiter der Hauptabteilung Arbeit
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Frauendorfer**

Tarifordnung

zur Regelung der Trennungsgelder für die in Betrieben der privaten Wirtschaft und der öffentlichen Hand im Generalgouvernement beschäftigten deutschen Arbeiter und Angestellten aus dem Reich

(Tarifregister Nr. 16/1).

Vom 29. Mai 1941.

Auf Grund des § 3 Abs. 2 der Verordnung über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (VBIGG. S. 13) in Verbindung mit der Dritten Durchführungsverordnung vom 12. März 1940 (VBIGG. II S. 185) erlasse ich folgende Tarifordnung:

jest przejazd w publicznym ruchu samochodowym, należy za niego uiścić cenę jazdy.

(2) Koszty podróży do domu należy płacić przy rozpoczęciu podróży.

(3) Koszty nie odbytej po myśli § 5 ust. 2 podróży do domu należy płacić przy rozpoczęciu podróży do domu, która ma się odbyć. Jeżeli zatrudniony ustępuje z przedsiębiorstwa przed rozpoczęciem tej podróży do domu, następuje wypłata przy ustąpieniu.

§ 4

(1) Dla podróży do domu należy udzielić wolnego od pracy czasu; wynosi on

cztery dni kalendarzowe przy odległościach do 300 km,
pięć dni kalendarzowych przy odległościach ponad 300 km.

W wypadkach szczególnie niekorzystnych warunków podróży może być udzielony dodatkowo wolny od pracy czas, a mianowicie

jeden dzień kalendarzowy przy odległościach od 150 do 300 km,
do dwóch dni kalendarzowych przy odległościach ponad 300 km.

(2) Jeżeli wolny od pracy czas przekroczony zostanie bez usprawiedliwiającego powodu, odpada prawo do następnej podróży do domu.

§ 5

(1) Termin podróży do domu oznacza kierownik przedsiębiorstwa; winien on przy tym według możliwości uwzględnić uzasadnione życzenia zatrudnionego.

(2) Na życzenie zatrudnionego lub z koniecznych powodów, wymaganych przez interes publiczny, mogą być połączone dwie po sobie następujące kwartalne podróże do domu.

§ 6

Za czas wolny od pracy nie ma według przepisów niniejszej ordynacji taryfowej prawo roszczenia o płacę lub pobory. Roszczenia na podstawie innych ordynacji taryfowych lub norm pozostają nienaruszone.

§ 7

Powyższe uregulowanie wyklucza stosowanie innych taryfowych postanowień o podróżach do domu.

§ 8

Niniejsza ordynacja taryfowa wchodzi w życie wstecz od dnia 1 stycznia 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 29 maja 1941 r.

**Kierownik Głównego Wydziału Pracy
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Frauendorfer**

Ordynacja taryfowa

celem uregulowania wynagrodzeń za rozłękę dla niemieckich pracowników fizycznych i umysłowych z Rzeszy, zatrudnionych w przedsiębiorstwach prywatnej gospodarki i publicznej ręki w Generalnym Gubernatorstwie

(Rejestr taryfowy Nr. 16/1).

Z dnia 29 maja 1941 r.

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 13) w połączeniu z trzecim rozporządzeniem wykonawczym z dnia 12 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 185) wydaje następującą ordynację taryfową:

§ 1

(1) Den in Betrieben der privaten Wirtschaft und der öffentlichen Hand im Generalgouvernement beschäftigten deutschen Arbeitern, deren Wohnsitz sich im Reich befindet, ist zur Abgeltung ihres Mehraufwandes für Verpflegung und Unterkunft je Kalendertag ein Trennungsgeld zu zahlen. Das gleiche gilt für Angestellte, soweit ihnen nicht bereits mit Rücksicht auf ihre Verwendung im Generalgouvernement eine höhere Vergütung als im Reich gewährt wird.

(2) Das Trennungsgeld beträgt für verheiratete Arbeiter 10 Zloty, für ledige Arbeiter 6 Zloty. Den verheirateten Arbeitern stehen gleich verwitwete und geschiedene mit eigenem Haushalt und solche, die nach Auflösung ihres Haushalts ihre ehelichen Kinder in entgeltliche Pflege geben haben, ferner Ledige, die mit Verwandten, Pflegeeltern, Pflegekindern oder unehelichen Kindern einen gemeinsamen Haushalt führen und hierfür die Kosten ganz oder überwiegend tragen.

(3) Das Trennungsgeld für Angestellte setzt der Distriktschef fest. Der Antrag auf Festsetzung kann von dem Betriebsleiter und von dem Angestellten gestellt werden.

§ 2

(1) Das Trennungsgeld ist, wenn nichts anderes vereinbart ist, mit dem Lohn oder Gehalt zu zahlen.

(2) Das Trennungsgeld ist für die Tage zu zahlen, an welchen der Beschäftigte wegen des Arbeitsverhältnisses zur getrennten Haushaltsführung gezwungen ist.

(3) Bei unverschuldeter Arbeitsversäumnis, mit Ausnahme von Urlaub, ist das Trennungsgeld für einen Tag weiterzuzahlen.

(4) Ist der Beschäftigte infolge Krankheit oder unverschuldeter Unfalls arbeitsunfähig, so ist das Trennungsgeld bis zur Dauer von einer Woche zu zahlen, wenn der Grund der Verhinderung durch ärztliches Zeugnis nachgewiesen wird und weder eine Heimreise noch eine Aufnahme in einem Krankenhaus möglich ist.

(5) Bei Heimfahrten ist das Trennungsgeld für den Tag der Abreise und den der Rückkehr zu zahlen. Für Urlaubstage kann das Trennungsgeld gezahlt werden, wenn der Beschäftigte den Ort seiner Arbeitsstelle zu verlassen beabsichtigt, hierzu aber ohne sein Verschulden ausserstande ist.

(6) Bei unverschuldeter Arbeitsversäumnis sind, sofern nicht das volle Trennungsgeld gezahlt wird, dem Beschäftigten die laufenden Kosten für die Wohnung an der Arbeitsstelle bis zur Höhe von 3 Zloty täglich auf die Dauer von längstens sechs Wochen zu erstatten.

§ 3

Die Anwendung anderer tariflicher Bestimmungen über Trennungsgeld (Auslösung) wird durch vorstehende Regelung ausgeschlossen.

§ 4

Diese Tarifordnung tritt rückwirkend mit dem 1. Mai 1941 in Kraft.

Krakau, den 29. Mai 1941.

**Der Leiter der Hauptabteilung Arbeit
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Frauendorfer**

§ 1

(1) Zutrudnionym w przedsiębiorstwach prywatnej gospodarki i publicznej ręki w Generalnym Gubernatorstwie niemieckim pracownikom fizycznym, których miejsce zamieszkania znajduje się w Rzeszy, należy płaćć wynagrodzenie za rozłąkę za każdy dzień kalendarzowy celem wyrównania ich powiększonych kosztów wyżywienia i pomieszczenia. To samo obowiązuje odnośnie do pracowników umysłowych, o ile nie udziela się im już wyższego wynagrodzenia niż w Rzeszy ze względu na zatrudnienie ich w Generalnym Gubernatorstwie.

(2) Wynagrodzenie za rozłąkę wynosi dla żonatyh pracowników fizycznych 10 złotych, dla niezonatyh pracowników fizycznych 6 złotych. Z żonatymi pracownikami fizycznymi stoją na równi owdowiali i rozwiedzeni z własnym gospodarstwem domowym i tacy, którzy po zlikwidowaniu swego gospodarstwa domowego oddali swoje dzieci ślubne na wychowanie za wynagrodzeniem, ponadto nieżonaci, którzy prowadzą wspólne gospodarstwo domowe z krewnymi, wychowującymi, wychowawcami lub z dziećmi nieślubnymi i koszty tego ponoszą całkowicie lub w przeważającej części.

(3) Wynagrodzenie za rozłąkę dla pracowników umysłowych ustala Szef Okręgu. Wniosek o ustalenie może złożyć kierownik przedsiębiorstwa i pracownik umysłowy.

§ 2

(1) Wynagrodzenie za rozłąkę należy płaćć razem z płacą lub uposażeniem, jeśli nie umówiono się inaczej.

(2) Wynagrodzenie za rozłąkę należy płaćć za te dni, w których zatrudniony zmuszony jest do prowadzenia oddzielnego gospodarstwa domowego z powodu stosunku pracy

(3) W razie niezawinionego niestawienia się do pracy, z wyjątkiem urlopu, należy płaćć nadal wynagrodzenie za rozłąkę za jeden dzień.

(4) O ile zatrudniony niezdolny jest do pracy z powodu choroby lub niezawinionego wypadku, należy płaćć wynagrodzenie za rozłąkę na czas trwania do jednego tygodnia, jeśli powód przeszkody wykazany zostanie świadectwem lekarskim i ani podróż do domu ani przyjęcie do szpitala są niemożliwe.

(5) W razie podróży do domu należy płaćć wynagrodzenie za rozłąkę za dzień wyjazdu i za dzień powrotu. Wynagrodzenie za rozłąkę można płaćć za dni urlopu wtedy, jeśli zatrudniony zamierzał opuścić miejscowość, w której znajduje się jego miejsce pracy, lecz bez swego zawnienia nie jest w stanie tego uczynić.

(6) W razie niezawinionego niestawienia się do pracy należy, o ile nie płaćć się pełnego wynagrodzenia za rozłąkę, zwróćć zatrudnionemu bieżące koszta za mieszkanie w miejscu pracy do wysokości 3 złotych dziennie na przeciąg najwyżej sześciu tygodni.

§ 3

Powyższe uregulowanie wyklucza stosowanie innych taryfowych postanowień o wynagrodzenie za rozłąkę (odszkodowanie).

§ 4

Niniejsza ordynacja taryfowa wchodzi w życie z mocą wsteczną z dniem 1 maja 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 29 maja 1941 r.

**Kierownik Głównego Wydziału Pracy
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Frauendorfer**